

לכן היא יושבת לה בצד, אחרי שקיעת השמש, מקוננת על סיפוטם של הבריות, ובייחוד על סיפוט עמיתיה בממשלה. אבל היא לא תעשה שום דבר בנדון. **לכן, עם כל הסימפאטיה לתכונתה, אי אפשר לפמוך עליה. היא תמשיך לקונן — "קויקוי" — ולא לעשות דבר.**

★ ★ ★

ה ייתי רוצה לסיים סקירה פוליטית תמציתית זו בתיי אור הציפור האחת שאנו זקוקים לה באמת. **זוהי החסידה:**

החסידה, כך אומרים, מביאה את התינוקות לעולם. משמע: היא חכמה. היא חזקה. היא יודעת לספל ברך הגולד בעדינות עילאית, פן יבולע לו. זהו בדיוק הדבר שאנו זקוקים לו. כי השלום דומה לתינוק. הוא לא יבוא מעצמו. צריכים להביא אותו. לכך דרוש אומץ, וגם כוח, והרכה הרבה עדינות.

הרך הגולד הזה — כל פגיעה קטנה שבקטנה עלולה להרגו. הגן דורס אותה. היונה תפיקר אותה. הבלבול לא ישים אליה לב, ברוב בילבולו. העורבים בודאי אינם מעוניינים בו. והדוכיפת, המתרוצצת אנה ואנה וצועקת: "אני יפה! אני יפה!", תדרוך עליו בהיסתהרעת. רק החסידה יכולה להביא את השלום.

אבל במישטר האורניתוקראטי שלנו אין אף חסידה אחת. לשווא תחפש אותה בממשלה. ואם לא נקרא לה, היא לא תבוא.

★ ★ ★

ה תאר עוד ציפור אחת, אותה חייבים להוכיח כאן. היא אינה ישראלית. אבל היא אופיינית לרבים בארץ. זוהי בת היענה. אומרים שהיא טומנת את ראשה בחול. אל נהיה אנחנו כמוה!

הם מלאים עצות טובות. הם אומרים לנו להיות נוקשים ותיקנים. שלא לנטוש, הלילה, אף שעל-אדמה אחד. לתת לערבים על הראש.

הם מזכירים לנו שאנחנו צריכים לעמוד על מישמרתנו למען העם היהודי כולו.

ואתריכך הם מסיימים את הוויסקי-סודה, ארוזים את המודות וחוזרים הביתה — למאנהאטן, לסן-פראנציסקו.

והם מתרגזים מאוד כשמציעים להם, כאדריי בות, להישאר כאן, לשלוח את בניהם לצה"ל, ולשלם את מסי ההכנסה שלנו, לטובת הביטחון וארץ-ישראל השלימה. הנה הוא:

קוראים לו כהל, על שם זוגל הלאומי שהוא כליכך מעריך אותו — מרחוק.

האורניתולוגים אומרים עליו שהוא "הנציג היחיד של משפחתו בישראל". בודאי, נמצא רק בצפון הארץ יבמר כזה. לא תראה אותו יושב בנגב. הוא מגיע בסוף אפריל ויוצא בעונת הנדידה, בספטמבר.

חוק מזה: "קול הכהל צרוד", מרוב נאומים ציוניים, "דומה לקריאת קקיקקקק". הכוונה, כמוכך, לקרן הקיימת.

ובעיקר: "אפשר לראותו יושב על חוטי-הטלפון". בודאי, כי יש לו תמיד שיחת לכל קצות-העולם, לעודד את היהודים (האחרים) להתחלל בארץ.

הוא תומך בהתנחלות מיידית בכל השטחים המשוחררים. הוא עצמו אינו יכול, כמוכך, להתנחל. אין לו פנאי.

★ ★ ★

ה בה נפנה לאישים סימפאטיים יותר. הלילה לנו לטעון כי כל מנהיגי המישטר הקיים בארץ — האורניתוקראטי — הם ניצים, עורבים או דוכיפתים. בהחלט לא. יש ביניהם עופות חכמות הרבה יותר. למשל:

וזהי הכוס. וכפי שראוים מיה, היא חכמה מאוד, ונבונה מאוד, כמו קרובות-המשפחה שלה, היגשוף והאוח.

הכוס יודעת את האמת. היא יודעת שעתיד דה של מדינת-ישראל תלוי במאמצינו ובכישיר רונותינו להשיג את השלום.

אלא מה — הכוס אינה ציפור לוחמת. היא אוהבת את הלילה, את שעת-הדימומים, את השקט.

אין לה העוז לקום לאור היום, קבל עם ועדה, ולומר: זו דעתי. בכך אני מאמינה. על דעתי זו אני מוכנה להיאבק. היא יודעת שזה לא פוטלארי.

זאת הוא משאיר לאחרים. אבל הוא מוכן ללכת אחרי העובדים וליהנות מפרי עבודתם. בודאי נידמה לו שהוא החורש.

חוק מזה נאמר עליו שיש לו קן גדול, שי-בנייתו רשלנית.

אם כל זה אינו עוזר לך לגלות מי הם העורבים בארץ-ישראל, תוקראטיה הקיימת, כדאי לך להתעמק בתולדות תנועת-העבר דה בארץ-ישראל, ובאישיותם של המנהיגים הצמודים ל-טראקטורים ולמחרשות.

★ ★ ★

א ודם לא הנך, לא העורב ואפילו לא הבלבול הם ה-טיפוס הקולני ביותר בממשלה.

כל אלה מסוגלים, לעיתים, לחשוב על הולדת. ואילו הציפור הבאה אינה מסוגלת לחשוב על שום נושא אחר, זוהי היא עצמה.

ניחשתם. זוהי הדוכיפת:

הדוכיפת, כפי שראוים, מאוהבת בעצמה. יש לה מסרר בכיס המעיל, היא מקטינה על הופעה בפני הצלפים, היא חושבת את עצמה לכליל התבונה, החוכמה, היוסי, המדינאות, בקיצור,

היא נארקיסטית.

כדי לעמוד על אישיותה ולזהותה בנקל, די לשמוע מה כפי האורניתולוגים על אישיות ציבורית זו:

"ציפור קיצית יפה וטיפשה זו מגיעה ארצה בפברואר ועוזבת בספטמבר. לאחרונה נשאר הדור הצעיר בארץ... ובכך, יש לנו עניין עם הדור הצעיר."

אבל אלה נעורים ביולוגיים בלבד, ללא נעורים של ממש. כבר במעופם הראשון נואים בני הדור הצעיר כהוריהם, אולם גרמם יותר עמום."

תמיד אמרנו זאת. ההורים היו מעניינים, כי הם היו מורדים כנעוריהם. בניגוד לבנים.

מרהיב עין לראות חמישה-שישה דוכיפתים צעירים, בעלי נוצות נפלאות, עומדים בשורה על ענף.

בתדאי, הם יפים למראה. ולא קשה לנחש על איזה ענף מפלגתי הם עומדים. אבל לעומת שפע הנוצות הנפלאות, בולט המחסור הגמור בעקרונות, בהשקפות ברורות.

ואכן: "מעולם גלי, אי אפשר לטעות בקולם המיוחד: הופ-הופ-הופ!"

כי אין להם פלגנות. הם רוצים להגיע לשילי טון מהר. אצה להם הדרך. מגיע להם. כי הם כליכך יפים.

התניך אומר שהם שקצים, ומסחג אותם ליד העטלפים. ואפילו האורניתולוגים אינם יכולים להסתיר עובדה בלתי-נעימה: הצעירים מסריחים.

אם הדוכיפת הצעירה מפיעה ריח רע, הרי זה משום שמתוך פחד הפרישה שומן מבלוטה מיוחדת.

★ ★ ★

ע לינו לנטוש, לרגע קט, את שרי ממשלת-ישראל, כדי לנסות לעוף אחרת, שגם היא חשובה מאוד.

אני מתכוון למנהיגים הציוניים, הפוקדים אותנו לפרקים.